

det ærede Medlem ikke behandler de Dele af Lovforslaget, som i Øjeblikket ere til Forhandling.

K. M. Klausen: Jeg er lige ved at behandle de Dele. Jeg har sammen med min Partifælle stillet et Ændringsforslag vedrørende Gesandtskabsposten i Rom. Det vil erindres at vi fra Socialdemokratiets Side ogsaa i Fjor stillede et Ændringsforslag i lignende Retning. Det gik noget videre, det gik nemlig ud paa at indsætte en Anmærkning, hvorefter Ministeren bemyndiges til at inddrage 4 Gesandtskabsposter. Dette Forslag i Fjor blev egentlig modtaget med Velvillie fra alle Sider. Flertallets Ordfører udtalte, at det var en gammel Venstretanke, Venstres Blade skrev om det, at Venstres Mænd havde i mange Aar, jeg tror i 30 Aar, omgaaedes med den Tanke at indskrænke Udgifterne til vore Gesandtskaber, men man fandt den Gang ikke Tiden belejlig til at gøre Alvor deraf. Navnlig sagde man, at det kunde ikke gaa an, fordi den nuværende Udenrigsminister var saa ny i Tjenesten, at han maatte først lære at kende de Gesandter og Gesandtskaber, vi have omkring i Verden, før han kunde tage Stilling til Sagen. Da der nu er hængaet et Aar siden, vil man ikke længere kunne kalde den højtærede Udenrigsminister ny i Tjenesten. Jeg antager, at han har indvundet de Erfaringer, som man mente, han ikke havde i Fjor, og da det træffer sig saa heldig, at Gesandtskabsposten i Italien er ledig, forekommer det mig, at det vilde være det rette Øjeblik nu at inddrage denne Post. Vi have ikke meget Samkvem med Italien, og vi have alligevel en ret fyldig Repræsentation der, selv om Gesandtskabsposten bliver inddragen, idet der er ansat ikke mindre end 28 Konsuler og Vicekonsuler rundt omkring i Italiens Byer. Derfor synes jeg, det kunde være passende at begynde med at inddrage denne Post. Man vilde herved gøre Alvor af at udføre den Sparsommelighed, alle saa inderlig gerne ønske skal finde Sted i vor Statshusholdning. Jeg skal derfor anbefale det høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag.

Ordføreren (Zahle): Jeg skal tillade mig at gøre en ganske kort Bemærkning til de politiske Betragtninger, den ærede Ordfører for Mindretallet anstillede. Der forekommer mig nemlig at være Anledning til at gøre opmærksom paa, at naar

den ærede Ordfører for Mindretallet her angriber Venstre og beskylder det for at være smeltet sammen med Højre og de moderate, og naar han paa samme Maade ude i Landet, for Eks. forleden Dag ved et Møde i Frederiksværkkredsen, beskylder Venstremænd for ikke i noget som helst at være anderledes i politiske Forhold end Højremænd, saa er han ikke i Overensstemmelse med sit Parti, saa er det Uro, som han stifter for egen Regning, men ikke for sit Partis Regning. Det politiske Program, hans Parti staaar paa, findes i Socialdemokraten for 17. Juni 1902. Der offentliggør Hovedbestyrelsen for Socialdemokratiet Partiets politiske Program, og deri staaar der bl. a.: „Højre er forlængst overvundet i Folketinget, og i Fjor overvandedes det i Regeringen. Det bør nu overvindes i dets sidste Fæstning, Landstinget, der endnu i den forløbne Rigsdagssamling misbrugte sin Oldingemagt til at rejse en meningsløs Finanslovkonflikt, til at modsætte sig det Salg af de vestindiske Øer, som tidligere Højreregeringer selv have arbejdet for, til at forringe den Alderdomslov, som Folketinget havde vedtaget, og til at modsætte sig andre nyttige Reforme. Vi ønske, at Venstre skal faa Magt til at gennemføre sit Program, om det har Villie dertil.“ Her offentliggjorde Socialdemokratiet som Parti sit Program, og dette Program gik ud paa Samarbejde med Venstre til Opnaelse af en demokratisk Magtstilling for de demokratiske Partier her i Landet og til Bekæmpelse af Landstinget. Naar derfor det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, ude i Landet og her i Salen bestandig angriber Venstre, er det noget, man maa gaa ud fra, han gør for egen Regning, og man bør ikke tillægge hans Ord større Betydning og Vægt end den, man vil tillægge Ord, der komme fra det ærede Medlem alene og ikke paa et Partis Vegne, og de faa ikke større Betydning og Vægt derved, at der er Folk fra anden Side, som ønske at lægge i det ærede Medlems Ord, at han taler paa sit Partis Vegne. Fordi man fra anden Side søger at lægge en Betydning og Vægt i Ordene, som de ikke have i og for sig, derfor faa de den ikke.

Formanden: En egentlig Forhandling om almen-politiske Spørgsmaal kan ikke foregaa ved 2den Behandling. Jeg har kun ikke villet forhindre den ærede Ordfører i at give et Svar paa de Antydninger, der i den Retning vare faldne.